

ÎNCHEIERE

01 februarie 2017
Chișinău

municipiul

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Iuliana Oprea, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către avocatul Andrei Briceag, în interesele lui Andrei Gudenco și de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Andrei Gudenco împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Alla Ratnicova, cu privire la încălcarea dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de avocatul Andrei Briceag, în interesele lui Andrei Gudenco,

c o n s t a t ă :

La 15 martie 2016 Andrei Gudenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Alla Ratnicova, solicitînd constatarea încălcării dreptului la examinarea cauzei în termen rezonabil și încasarea din contul bugetul statului a sumei de 10 000 (zece mii) euro cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea cererii Andrei Gudenco a indicat că la 13 februarie 2009 s-a adresat la Judecătoria sectorului Rîșcani, municipiul Chișinău, cu cerere de chemare în judecată împotriva Allei Ratnicova, cu acțiune privind desfacerea căsătoriei și partajul averii. La 17 iunie 2011 a fost adoptată hotărîrea prin care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată privind desfacerea căsătoriei și partajul averii.

La 12 noiembrie 2014, prin decizia Curții de Apel Chișinău au fost respinse apelurile declarate de Alla Ratnicova și Andrei Gudenco, iar la 03 iunie 2015, prin decizia Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de Alla Ratnicova și restituită pricina la rejudecare în instanța de apel. La 22 octombrie 2015 Curtea

de Apel Chișinău a emis încheierea prin care a fost restituit apelul Aliei Ratnicova. Totodată, instanța de apel a respins apelul lui Andrei Gudenco și a menținut hotărârea instanței de fond. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 ianuarie 2016 a fost menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2015.

În total, procedura de examinare a cauzei date în instanțele de judecată naționale a durat 7 ani și 24 de zile, fiind un termen excesiv pentru un litigiu de drept familial, ori cauza nu era atât de complexă încât să justifice durata examinării. Pe întreaga durată a procesului Alla Ratnicova a urmărit interesul de tergiversare a procesului. Dînsa se folosea cu rea-credință de toate imobilele, care erau date în chirie și se dorea prelungirea la maximum a situației create.

Prin hotărârea Judecătorei sectorului Buiucani, municipiul Chișinău, din 09 iunie 2016, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Gudenco. A fost constatat faptul încălcării la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile la cererea lui Andrei Gudenco împotriva Aliei Ratnicova cu privire la desfacerea căsătoriei și partajul averii. A fost încasat din contul bugetului de stat în beneficiul lui Andrei Gudenco echivalentul bănesc pentru compensarea prejudiciului moral în mărime de 3 000 (trei mii) lei. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016 a fost admisă cererea de apel declarată de Andrei Gudenco. A fost modificată hotărârea instanței de fond în partea în care a fost încasat echivalentul bănesc pentru compensarea prejudiciului moral în mărime de 3 000 (trei mii) lei și a fost majorat quantumul sumei de la 3 000 (trei mii) pînă la suma de 20 000 (douăzeci mii) lei. În rest, hotărârea Judecătorei sectorului Buiucani, municipiul Chișinău, din 09 iunie 2016 a fost menținută.

La 15 noiembrie 2016 avocatul Andrei Briceag, în interesele lui Andrei Gudenco a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, solicitînd admiterea recursului și modificarea deciziei recurate, în sensul majorării quantumului prejudiciului moral pînă la suma de 10 000 (zece mii) euro.

În motivarea cererii a indicat că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, a neglijat prevederile art.1 și art.2 din Legea nr.87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și că nu a ținut cont de jurisprudența CtEDO în partea ce ține de compensațiile acordate.

Cu toate că instanța de apel a constatat încălcarea termenului rezonabil de examinare a pricinii, a acordat o sumă excesiv de mică pentru compensarea prejudiciului moral, care nu reprezintă o satisfacție echitabilă.

La 17 noiembrie 2016 Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea cererii a indicat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și a dat o apreciere arbitrară probelor.

Analizând temeiurile invocate în cererile de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile declarate de avocatul Andrei Briceag, în interesele lui Andrei Gudenco și de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova ca fiind inadmisibile, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII Cod Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) Cod Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurenți, însoțite de vasta argumentare a circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriile puncte de vedere, nu pot duce la admisibilitatea recursurilor, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursurilor, fiind lipsite de esență și care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursurilor.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o

rejudicare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurențelor în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele acestora nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursurilor ca fiind admisibile.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererile de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursurilor ca fiind admisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de avocatul Andrei Briceag, în interesele lui Andrei Gudenco și de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova

Iuliana Oprea

Maria Ghervas